

Nr 107.

Niedziela.

D. 6. Maja.

KURJER WARSZAWSKI.

Wspomnienia.

Kazmierz Bieliński Podko: Kor:
Sejm Elekcji Augu: II. 1753.

NOWOSCI WARSZAWSKIE.

Gdy na początku przeszłego tygodnia w Warszawie ciągle panowała pogoda i ciepło dochodziło do 21. stopni, w innych częściach Województwa Mazowieckiego, były burze i nawałne deszcze. W przeszły Poniedziałek w Łęczycy, deszcz ulewny padał przez dzień cały, a w kilku miejscach pioruny wiele szkód poczyniły, osobliwie znaczną poniósł stratę W. Paschalis w majątności swej pod Warszawą.

Dziś P. Szowo w Hotelu Europy przy ulicy miodowej, otwiera ogród, w którym oprócz wszelkich truików i chłodników, restauracji, i. t. p. znajdować się będą te wszystkie zabawy, jakie miała Publiczność dawniej w Frascati i Bagateli. Wejście jest bezpłatne.

Wczoraj, przy budowie nowego domu na ulicy Senatorskiej, usunęła się ziemia i

zasypała czterech robotników: chociaż pomoc natychmiast była dana, przecież po wydobyciu, dwóch znaleziono już nieżywych, a dwóch mocno osłabionych, którzy jednak mogą być uzdrowieni. Ci, którzy postradali życie, nazywali się: *Krokodyl i Słowiak*.

Nieprzyjemną donosimy wiadomość: iż JW: Woznicki Radca Stanu, jadąc około Jabłonnej, przez rozbieganie się się koni, wypadł z pojazdu i złamał rękę.

Szef Biora w Kom: Wojny Wawrzaniec Majerski umarł onegdaj.

Deputacje od towarzystw, muzycznego i innych których JW. Jeneral Roźnięcki jest Prezesem, składały mu powinszowanie w dzień Jmienia,

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

z Wiednia 23. Kwietnia.

Oto są dalsze z Włoch wiadomości, w

Dziennikach Wiedeńskich zawarte:

Podług listów w Neapolu, pod datą 10. Kwietnia odebranych, oznaczono tamże tysiąc Dukatów nagrody dla każdego, któryby Policji dostawił następujące Osoby: Pułkownika *de Conciliis*, Majora *Morelli*, Kanonika *Minichini*, tudzież PPw. *Silvati* i *Capucio*.

Jenerałowie *Carascosa*, *Pedrineli* i *Colleta*, skazani zostali na wygnanie z Państwa.

Zamordowane wielu Żołnierzy Austriackich, jak się dziś dowiadujemy, stało się powodem tymczasowemu Rządowi Neapolitańskiemu, do ogłoszenia wyroku nakazującego ogólne rozbrojenie Mięszkańców Królestwa.

Granice Państwa Neapolitańskiego, te szczególnie, które toż Królestwo od Krajów Papieżkich rozdzielają, napełnione są, jak piszą Dzienniki włoskie, bandami rozbójników, które przejazd do Neapolu, niegłównie,

i niebezpiecznym czynią. — Gaeta, dotychczas nie jest poddana. O zupełnem opanowaniu prowincji Kalabryjskich, żadnych nie czytamy doniesień.

Król Neapolitański, spodziewany był dnia 16. Kwietnia w Rzymie, gdzie miał zamiar Święta Wielkanocne przepędzić. O Francuzkim Jenerale *Vandamme*, piszą Dzienniki włoskie, iż podobno przez Genuę do Neapolu przejechał.

Z Piemontu, donoszą Dzienniki, iż ostatnia rewolucja, była owocem od dawna przygotowanego sprzysiężenia. Nagle opanowanie stolicy i innych miast znaczniejszych, oddało w ręce Policji wszystkie akta rewolucyjne, które najpewniejsze tak o ludziach, jako i o rzeczy zawierają wiadomości. Jenerał *Wilhelm Vaudoncourt*, był Przewodnikiem powstania, i onto dowodził wyprawą przeciwko Jenerałowi *Latour* pod Novarą, gdzie byłby niezawodnie odniósł zwycięstwo i resztę krajów Piemontskich opanował, gdyby nad spodziewane przybycie wojsk Austriackich, nie było tej walki zbyt nierówną uczyniło.

Dziennik Piemontski „*straż Podalpej-*

ska”, ustał z końcem rewolucji, a wydawca jego Doktor *Crivelli*, opuścił Turyn. D A.

z Madrytu 14. Kwietnia.

Na ostatniem posiedzeniu stanów, prze czytał Minister Morski depesze, przez Gubernatora Barcelony nadesłane, w których tenże donosi o przybyciu Jenerała *Pepe*, Pułkownika de *Conciliis* i wielu innych Neapolitancyków. „Wszyscy ci, rzekł Minister, z upragnieniem wyglądają tej chwili, w której powrócić do ojczyzny i znowu jej użytecznemi stać się będą mogli”. Następnie wynurzył Minister uczucia Królewskie w tych słowach: „Jego K. M. nie mniema, ażeby wypadki Neapolitańskie, mogły mieć wielki wpływ na Hiszpanją, której położenie zupełnie będąc różne, zabezpiecza jej spokojne korzystanie z nowo nabytych swobód. Jego K. M. dzieli najmocniej smutek Króla Neapolitańskiego, którego serce wzruszone być musi nieszczęściem ojczyzny, przez obce zajętej wojska. Ale Król IM. mocne ma przedsięwzięcie ustalić w Państwie swobodną konstytucją i nie ścierpieć, ażeby obce Mocarstwa mieszały się w wewnętrzne stosunki Hiszpanji. Tron

i dostojną osobę swoją, chce mieć N. Pan najściślej w Konstytucją połączoną.”

Mieć i wszelkie narzędzia, na tracenie osądzonych przeznaczone uroczyscie na dniu 12. Kwietnia w Madrycie, przez Kata spalane zostały.

Część Ameryki południowej, niegdyś pod panowaniem Hiszpanji będąca, spodziewa się w krótkie stałego pokoju. Według wszelkiego podobieństwa, utraci ją zapewne Hiszpanja, ale na wzajem prowincje te, a mianowicie Peru, Chili, Buenos-Ayres i Venezuela przyjął Króla ze krwi Hiszpańskiej, zaprowadzą u siebie Konstytucją Hiszpańską i stanowiącą oddzielną Monarchją, pod nazwiskiem Kolumbijskiego Królestwa.

Z drugiej strony, straciła już Hiszpanja obiedwie Florydy, traktatem z jednocznym stanom Ameryki północnej ustąpione. G H

DONIESIENIE.

Odpowiedź Janowi Rudnickiemu Plenipotentowi w Tokarskiego na doniesienie tegoż w Kurjerze Warszawskim numerze 104 wydane.

Kupiec Abraham Simon Kohn, mąż mój, nieujęchał, lecz za paszportem od Rządu wyjechał dnia 26. Kwietnia r.b. do Lipska po towary, wysłanie listów gonczych po niego nie jest potrzebne, bo on sam przyjedzie: tem czasem zaś mam sobie za obowiązek donieść Panu Rudnickiemu, że za potwarz na męża mego rzuconą w dniu 2. b.m. podałam przeciw temuż zaskarżenie do Sądu właściwego; o czem zapewne lepiej w krótkie przez zapozew zawiadomiony zostanie.

Hana małżonka Abrahama Simona Kohn.

P.M. Dzisiaj ciepła stopni 21.